

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8CoE/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719201440
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6719201440.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Danice Kočíckovej, vo veci výkonu rozhodnutia oprávneného P. P. I., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom P. XX, XXX XX W. W., právne zastúpeného JUDr. Andreou Stupárovou, advokátkou, so sídlom Novomeského č. 1266/25, 962 31 Veľká Lúka, proti povinnej P. U. I., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, XXX XX N., o nariadenie výkonu rozhodnutia týkajúceho sa maloletej O. I., narodenej XX. XX. 2010, bytom ako povinná, zastúpenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin ako kolíznym opatrovníkom, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 5Em/2/2019-322 zo 14. júla 2020, takto

rozhodol:

- I. Návrh povinnej na prerušenie konania o výkone rozhodnutia z a m i e t a.
- II. Uznesenie Okresného súdu Zvolen p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 14. 07. 2020 nariadil výkon uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12CoPno/1/2019 - 1005 zo dňa 14. 03. 2019.

Z odôvodnenia uznesenia prvoinštančného súdu vyplýva, že oprávnený (otec maloletej O. I.) podal dňa 21. 03. 2019 na Okresný súd Zvolen návrh na výkon rozhodnutia - uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12CoPno/1/2019 - 1005 zo dňa 14. 03. 2019 o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým odvolací súd nariadil matke (povinnej), aby dočasne do právoplatného skončenia konania odovzdala maloletú Karolínu Cibulovú (ďalej aj „maloletá“, resp. „maloleté dieťa“) do starostlivosti otca (oprávneného), uložil matke (povinnej) povinnosť s účinnosťou od odovzdania maloletej do starostlivosti otca (oprávneného) platiť maloletej výživné v sume 50,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca (oprávneného) a pri odovzdávaní maloletej uložil matke (povinnej) povinnosť odovzdať otcovi (oprávnenému) aj kompletnú zdravotnú dokumentáciu maloletej a preukaz poistenca verejného zdravotného poistenia. Zároveň odvolací súd uložil otcovi (oprávnenému) povinnosť po odovzdaní maloletej do starostlivosti umožniť matke (povinnej) telefonický kontakt s maloletou každý utorok, štvrtok a nedeľu v čase od 18.00 hod. do 19.00 hod. Uznesením došlo k dočasnej zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/299/2014 - 62 zo dňa 03. 02. 2015 a uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 8P/6/2016 - 495 zo dňa 22. 01. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/11/2018 - 518 zo dňa 28. 03. 2018.

Oprávnený (otec) návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia odôvodnil tým, že povinná (matka) mu maloletú nechce dobrovoľne odovzdať, o jej prevzatie sa neúspešne pokúšal už niekoľkokrát. Povinná nariadené neodkladné opatrenie nerešpektuje a maloletú svojím správaním od neho úplne izoluje. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12CoPno/1/2019 - 1005 zo dňa 14. 03. 2019 sa stalo vykonateľným dňom jeho vyhotovenia, 14. 03. 2019.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 376 ods. 1, 3, § 378, § 384 ods. 2, 3 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“).

Súd prvej inštancie uviedol, že podkladom pre výkon rozhodnutia v prejednávanej veci bolo uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12CoPno/1/2019 - 1005 zo dňa 14. 03. 2019 o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým okrem iného bola uložená povinnosť povinnej (matke), aby dočasne odovzdala maloletú do starostlivosti oprávneného (otca). Keďže povinná dobrovoľne nesplnila povinnosť vyplývajúcu jej z nariadeného neodkladného opatrenia a maloleté dieťa oprávnenému neodovzdala, súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 376 ods. 1, ods. 3 CMP nariadil výkon uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12CoPno/1/2019 - 1005 zo dňa 14. 03. 2019.

2. Proti uzneseniu prvoinštančného súdu povinná podala včas odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd konanie o nariadení výkonu rozhodnutia prerušil do rozhodnutia dovolacieho súdu.

Uznesenie prvoinštančného súdu považovala za nezákonné v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Súd prvej inštancie podľa nej absolútne ignoroval, že: „Najlepší záujem dieťaťa môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča. Súd v tomto ohľade opakovane konštatoval, že článok 8 v žiadnom prípade neopravňuje rodiča, aby žiadal prijatie takých opatrení, ktoré by poškodzovali zdravie a rozvoj dieťaťa“ (viď rozsudok Fiala proti Českej republike z 18. júla 2006, ods. 96). „Osobitne významným je tento aspekt v prípadoch, ak dieťa vyslovene styk s rodičom odmieta a jeho odmietanie je zapríčinené správaním tohto rodiča, teda ak sa tento rodič nechoval vo vzťahu k dieťaťu vždy vhodne a empaticky (napr. na rozsudok F. proti C. republike z 18. júla 2006, ods. 112 a na rozsudok T. proti C. republike zo 4. septembra 2014).

Ďalej zdôraznila, že ona je povinná chrániť záujem maloletej a vždy konať a bude konať v najlepšom záujme maloletej. Maloletá bola vo všetkých konaniach týkajúcich sa úpravy styku vedených na Okresnom súde Zvolen vypočutá a vždy jasne vyjadrila svoje želanie a svoj názor, avšak doposiaľ jej názor nikdy nikto nerespektoval.

Ona nebráni v styku oprávneného s maloletou, avšak maloletá na základe osobnej skúsenosti vyslovene styk odmieta. Oprávnený nie je ochotný pripustiť, že dôvod odmietnutia maloletou je zapríčinený jeho správaním, keďže sa niekoľkokrát vedome nechoval vo vzťahu k maloletej vždy vhodne a empaticky. Uviedla, že si je vedomá, že vnútroštátne orgány musia vyvíjať snahu, aby napomohli spolupráci rodičov k výkonu práva styku. Ich povinnosť využiť donucovacie prostriedky však nemôže byť neobmedzená. Pri zásahoch do výkonu práva na styk nemôže byť rozhodujúce právo rodiča, ale rozhodujúca má byť potreba dieťaťa.

Konštatovala, že súd je povinný postupovať v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“), podľa ktorej najlepší záujem dieťaťa môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča. ESLP v tomto ohľade podľa nej opakovane konštatoval, že článok 8 v žiadnom prípade neopravňuje rodiča, aby žiadal prijatie takých opatrení, ktoré by poškodzovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

Na záver poukázala na to, že dňa 05. 06. 2019 podala dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoP/7/2019-1143 zo dňa 03. 04. 2019, ktorým žiadala o zrušenie výroku o zamietnutí jej návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného odvolacím súdom č.k. 12CoPno/1/2019-1005, pričom o jej dovolaní nebolo rozhodnuté.

3. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu povinnej navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

V úvode uviedol, že nevyhnutným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je vždy nepochybné zistenie, že povinný dobrovoľne neplní povinnosti uložené vykonateľným exekučným titulom, kedy samotným cieľom vykonávacieho konania je faktické uskutočnenie práva na plnenie, a teda vynútenie povinnosti niečo plniť štátnou mocou, ktorá bola uložená vykonateľným titulom, pokiaľ k plneniu povinností nedošlo dobrovoľne. Výsledkom vykonávacieho konania má byť splnenie povinnosti určenej vykonateľným exekučným titulom, a to buď dobrovoľne alebo nútene a nemôže ním byť popretie exekučného titulu.

Poukázal na to, že maloletú v dôsledku pomsty zo strany povinnej nevidel od februára 2019. Povinná robí všetko preto, aby maloletú od neho izolovala, aby v nej vzbudila negatívne emócie voči nemu, a to všetko preto, že súd uložil povinnej povinnosť odovzdať maloletú do jeho starostlivosti, pokiaľ súd nerozhodne vo veci samej.

Povinná aj naďalej manipuluje maloletú voči nemu. Nie sú to názory maloletej, že ho nechce vidieť. Sú to podľa neho prebraté názory povinnej, ktorá takýmto dlhodobým negatívnym pôsobením na maloletú jednoznačne naštrbila (ak nie zničila) vzťah medzi ním a maloletou a ten čas jemu a maloletej už nikto nevráti späť, pričom sa z neho stal zavrhnutý rodič. Maloletá sa vždy v jeho spoločnosti a v jeho domácnosti cítila dobre, pokiaľ jeho styk s maloletou ešte prebiehal.

Mal za to, že povinná nekoná v záujme maloletej, ktorá má právo na obidvoch svojich rodičov, nerešpektuje súdne rozhodnutia (ani predtým mu neumožňovala styk s maloletou podľa súdneho rozhodnutia pre neustále výhovorky, že maloletá je chorá).

Povinná robí všetko preto, aby ho maloletá nevidela, hoci ju nadovšetko miluje.

Podľa jeho názoru nie je daný žiaden dôvod na to, aby bolo konanie o výkone rozhodnutia prerušené. Nie je mysliteľné, aby dlhodobé konanie povinnej, u ktorej je podozrenie na Munchausen by proxy, a ktoré spočíva v izolácii maloletej od neho a negatívnym ovplyvňovaním maloletej voči nemu, nebolo žiadnym spôsobom napravené tak, aby neboli porušované nielen jeho práva, ale najmä práva maloletej, ktoré jej garantujú nielen vnútroštátne predpisy, ale aj predpisy na európskej a medzinárodnej úrovni. Uviedol, že inštitút „prerušenia konania,“ ktorý navrhuje povinná v odvolaní, v súvislosti s výkonom rozhodnutiam CMP nepozná.

Zdôraznil, že povinná nepodala dovolanie voči uzneseniu, ktorým jej bola uložená povinnosť odovzdať dočasne maloletú do jeho starostlivosti, ale podala dovolanie voči uzneseniu, ktorým odvolací súd zamietol jej návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, pričom podanie dovolania nie je dôvodom ani na odklad ani na zastavenie výkonu rozhodnutia, čo však povinná vo svojom podaní nenavrhol.

4. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (podľa § 34 Civilného sporového poriadku - ďalej aj „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

5. Povinná v odvolaní navrhla, aby odvolací súd prerušil konanie o výkon rozhodnutia do rozhodnutia dovolacieho súdu, keďže podala dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoP/7/2019-1143 zo dňa 03. 04. 2019.

6. Podľa ustanovenia § 373 CMP na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

7. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa ustanovenia § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

9. Odvolací súd považuje za potrebné v prvom rade uviesť, že v priebehu konania môžu nastať určité okolnosti, ktoré znemožňujú pokračovať v konaní o danej veci buď na prechodný čas alebo natrvalo. Súd uznesením preruší konanie, ak nastane okolnosť, ktorá bráni pokračovať v konaní na prechodný čas. Konajúci súd ex offico obligatórne preruší konanie v prípadoch taxatívne vymenovaných v ustanovení § 162 ods. 1 CSP. Fakultatívne môže prerušiť konanie podľa ustanovenia § 164 CSP, ak pred prerušením konania urobil iné vhodné opatrenia procesného charakteru, ktorými ale neodstránil okolnosť brániacu pokračovať v konaní.

10. Ako už bolo uvedené, povinná sa v odvolaní domáhala prerušenia konania o výkone rozhodnutia vzhľadom na jej dovolanie podané proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoP/7/2019-1143 zo dňa 03. 04. 2019 podľa § 164 CSP, teda ide o fakultatívne prerušenie konania, ktoré je na úvahe súdu potom, ako zväží okolnosti prejednávanej veci vymedzené procesnou normou.

11. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Cdo 219/2019, 1Cdo 129/2020 zo dňa 18. 08. 2020 dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoP/7/2019-1143 zo dňa 03. 04. 2019 odmietol a zároveň konanie o dovolaní proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 8P 6/2016-1321 z 13. 09. 2019 zastavil.

12. Pretože v danom prípade nebola splnená podmienka pre fakultatívne prerušenie konania o výkone rozhodnutia podľa § 164 CSP z dôvodu absencie konania, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať zásadný význam pre rozhodnutie dovolacieho súdu a ani prvoinštančný, resp. odvolací súd nedal na takéto konanie podnet, odvolací súd potom návrh povinnej na prerušenie konania o výkon rozhodnutia zamietol.

13. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vyporiadava so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 s použitím § 234 ods. 2 CSP.

15. Podľa ustanovenia § 377 ods. 1, 2 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné. Odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti

16. Z ustanovenia § 377 ods. 1 CMP vyplýva, že proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 377 ods. 2 taxatívnym spôsobom špecifikuje odvolacie dôvody proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia, ktorými sú: 1/ exekučný titul nie je vykonateľný (z titulu formálnej vykonateľnosti alebo materiálnej vykonateľnosti), alebo 2/ okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik uloženej povinnosti. Odvolacie dôvody proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia sa teda budú týkať len takých skutočností, ktoré by znamenali nemožnosť realizovať výkon rozhodnutia.

17. Z titulu materiálnej nevykonateľnosti exekučného titulu odvolateľ môže namietat, že účastníci označení v exekučnom titule neexistujú (respektíve neexistovali v čase vydania exekučného titulu), a teda sa jedná o rozhodnutie voči „non subjektu,“ resp. účastníci v exekučnom titule nie sú dostatočne individualizovaní, a teda nemožno mať neodstrániteľnú pochybnosť, o koho ide, eventuálne sa jedná o neurčitosť výroku exekučného titulu.

18. Z titulu formálnej nevykonateľnosti exekučného titulu odvolateľ môže namietat, že rozhodnutie nespĺňa predpoklady vykonateľnosti stanovené procesným predpisom, podľa ktorého bolo vydané (napr. pre nesprávne doručenie rozhodnutia)

19. Okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik uloženej povinnosti, sú napr. splnenie povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, smrť oprávnenej, resp. povinnej osoby, resp. maloletého dieťaťa, zrušenie, resp. zmena rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom.

20. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že povinná odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nariadení výkonu rozhodnutia odôvodnila najlepším záujmom maloletej s poukazom na to, že maloletá styk s oprávneným odmieta.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu povinnou uvedené odvolacie argumenty neobsahujú zákonné dôvody odvolania taxatívne vymedzené v ustanovení § 377 ods. 1 CMP, t.j. 1/ exekučný titul nie je vykonateľný (z titulu formálnej vykonateľnosti alebo materiálnej vykonateľnosti), alebo 2/ okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik uloženej povinnosti.

22. Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako uznesenie prvoinštančného súdu ako vecne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).